

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 31Ek/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118200848
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118200848.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, v konaní právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX Q., vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Ivonou Babuškovou, so sídlom Tehelná 86, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, pod sp. zn. 238EX 164/2018, o vymoženie 884,07 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 31Ek/8/2018 zo dňa 17.10.2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 17.10.2018 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že v roku 2014 sa u neho zmenili ekonomické podmienky a nezostávali mu finančné prostriedky na úhradu pôžičiek. Namietal, že zo strany oprávneného bola zmluva uzatvorená neférovou - proti dobrým mravom, nakoľko bol úver navýšený o 262,84%. Namietal výšku RPMN ako aj odplatu za doplnkovú a dobrovoľnú službu vo výške 215,75 Eur. Ďalej uviedol, že zmluva bola uzavretá pod psychickým tlakom a vo finančnej tiesni a zmluva mu nebola daná na preštudovanie, zmluvné podmienky sú písané malými písmenami a nebol oboznámený, že v prípade finančnej tiesne vstupuje do procesu Slovenský arbitrážny súd (Stály rozhodcovský súdom Victoria Arbiter). Povinný považoval za zavádzajúce "vyjadrenie" rozhodcovského súdu, že zmluva je v súlade s paragrafovými zneniami Občianskeho zákonníka. Oprávnený s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasil.

2/ Na základe vyjadrení účastníkov konania a listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise vyšší súdny úradník uviedol, že mal bez pochybností preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá napĺňa definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy, pričom spor z tejto zmluvy bol riešený v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 16.10.2012. Jedná sa o samostatne uzavretú rozhodcovskú zmluvu č. 8500016443, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere. Z obsahu predmetnej rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nebol povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlásil, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný (bod 2. zmluvy). Taktiež zásadné z hľadiska posúdenia miery práv, ktoré z obsahu tejto zmluvy pre spotrebiteľa vyplývajú, bolo aj dojednanie osobitne zakomponované v závere rozhodcovskej zmluvy, a to právo dlžníka od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzatvorenia tejto zmluvy (bod 7. zmluvy). Preto konštatoval, že rozhodcovská zmluva, zakladajúca legitimitu pre exekučný titul v danej exekučnej veci, nebola zakomponovaná ako súčasť formulárovej úverovej zmluvy, nakoľko bola zmluvnými stranami uzatvorená osobitne. Táto

listina navyše je aj označená výrazne ako ROZHODCOVSKÁ ZMLUVA. Takže už aj z jej označenia muselo byť, resp. malo byť spotrebiteľovi zrejme, o aký konkrétny právny úkon ide, pretože nebola len včlenená do iných zmluvných ustanovení, s obsahom ktorých by splývala. Podstatná z hľadiska posúdenia individuálnosti tohto zmluvného právneho vzťahu bola skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formálne odčlenená od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, je individualizovaná vo vzťahu ku konkrétnemu spotrebiteľovi, číslo Rozhodcovskej zmluvy č. 8500016443 zodpovedá číslu zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej toho istého dňa medzi oprávneným a povinným, je osobitne datovaná a aj osobitne podpísaná povinnou osobou - spotrebiteľom. Za predpokladu takéhoto koncipovania rozhodcovskej zmluvy potom nemožno mať za to, že toto zmluvné dojednanie nebolo individuálne so spotrebiteľom dojednané, pretože celkom zjavne spotrebiteľ mal možnosť osobitne túto zmluvu neprijať a nepodpísať. Z uvedených dôvodov vyšší súdny úradník považoval rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul za platný právny úkon. Rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskom spore bol vydaný stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory a bol vydaný rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory. Spotrebiteľ má síce nárok na osobitnú právnu ochranu, avšak ani táto nemôže nadobudnúť bezmedzný charakter až do takej miery, že by úplne a bezvýhradne zbavovala spotrebiteľa potrebnej miery obozretnosti a jeho miery nevyhnutnej zodpovednosti za právne úkony, ktoré osobitne verifikoval svojim podpisom a ku ktorým pristúpil a zasahovať tak do zmluvnej voľnosti účastníka zmluvného vzťahu. Jednak z označenia a aj koncipovania osobitne vyhotovenej rozhodcovskej zmluvy muselo byť aj bežnému spotrebiteľovi zrejme, aký právny úkon vykonáva. Je pritom nutné vychádzať z platnej právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv, ktorá nevyklučuje uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy aj so spotrebiteľom, za predpokladu, ak tieto podmienky boli so spotrebiteľom individuálne dojednané. V rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré nastali pred jeho vznikom. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietať skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Exekučnému súdu bolo z exekučného titulu zrejme, že povinný bol vyzvaný dňa 23.06.2016 na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám. Danú výzvu si prezval, avšak vyjadrenie v stanovenej lehote nepodal. Súd konštatuje, že povinný na základe uvedeného vedel o tom, že oprávnený podal žalobu na zaplatenie istiny s prísl. na rozhodcovský súd. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mal povinný možnosť uplatniť v základnom konaní včasným podaním žalobnej odpovede v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím a považoval nárok oprávneného za nedôvodný, mal možnosť v zmysle poučenia podať proti nemu v stanovenej lehote žalobu o zrušenie tohto rozsudku, kde by v rámci dokazovania mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k exekučnému titulu. Ďalej zdôraznil, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátanie postupu orgánu) vydaného v základnom konaní. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (viď NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

3/ Ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Vyšší súdny úradník podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, zo strany povinného nemal preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto jeho návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť povinného, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Zotrvával na svojom stanovisku uvedenom v návrhu na zastavenie exekúcie. Mal za to, že Slovenský arbitrážny súd ho mal pozvať, aby sa mohol osobne vyjadriť. Ďalej uviedol, že rozhodcovská zmluva mu bola predložená súčasne so zmluvou o úvere v ten istý deň a na tom istom mieste. Preto mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín a v konečnom dôsledku ani nemusel vedieť, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu. Na skutočnosť, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu nebol vopred upozornený.

Finančný agent využil jeho nižšiu bdelosť a ostražitosť a aj fakt, že zmluvu uzatvoril vo finančnej tiesni a núdzi. Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodcovská zmluva nebola osobitne dojednaná. Týmto spochybňoval existenciu a platnosť rozhodcovskej zmluvy. O nekalom konaní oprávneného svedčia aj skutočnosti, že spoločnosť s ním uzavrela štyri reťazové revolvingové zmluvy s cieľom zarobiť, čo je z jej strany prinajmenšom neetické, ak nie v rozpore s Občianskym a Trestným zákonom. Vo všetkých uzatvorených zmluvách ide o neprijateľné plnenie medzi veriteľom a dlžníkom, čiže jedná sa o trestný čin neoprávneného obohatenia podľa § 451 - 459 Občianskeho zákonníka, ako aj o úžeru. Zo strany veriteľa došlo k podvodu, pretože zneužil jeho nevedomosť, aby mu poškodil. Domnieval sa, že len neseriózne nebankové spoločnosti si ako podmienku do zmluvy dávali rozhodcovské konanie.

5/ Ďalej upozornil na to, že ho súdna exekútorka v upovedomení o začatí exekúcie neupozornila, že má právo podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj po tom, ako sa začala exekúcia a bolo mu doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Mala mu zaslať vzor žaloby, a keďže tak neurobila, považoval to za jej zlyhanie. Na záver uviedol, že súd sa má oboznámiť s uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 49Er 7/2017 z 14.05.2018, ktoré zaslal ako prílohu.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11/ Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12/ Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13/ Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

14/ Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel sudca k záveru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Preto na doplnenie správnosti rozhodnutia sudca už len dopĺňa nasledovné.

15/ Zo všetkých tvrdení povinného jedine námietka týkajúca sa rozhodcovskej zmluvy, ktorej platnosť a existenciu povinný spochybnil z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná, mohla mať relevanciu v súvislosti s prebiehajúcim exekučným konaním, pretože táto založila právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľskej veci. Ostatné námietky (že sa povinný nevyjadril v rámci rozhodcovského konania, že ho exekútorka neupozornila, že má právo

podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v upovedomení o začatí exekúcie) nemohli mať za následok zastavenie exekúcie. Bolo tak tomu preto, že v exekučnom konaní súd nepreskúmava správnosť postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal ani správnosť jeho rozhodnutia. Teda ani skutočnosť, že povinný nebol pozvaný na ústne prejednanie veci v rozhodcovskom konaní, nemá za následok nerešpektovanie rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu. K povinnosti súdneho exekútora informovať povinného o možnosti podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku sudca uvádza, že v exekučnom konaní, ktoré sa začalo podľa právnej úpravy platnej od 01.04.2017 (nakoľko exekučné konanie sa začalo dňa 29.12.2017), exekútor takú povinnosť nemá. Povinným tvrdenú poučovaciú povinnosť mal súdny exekútor len v konaniach začatých pred 01.04.2017. Táto námietka povinného však na druhej strane svedčí o tom, že povinný má dostatočné vedomosti (bez toho, aby ho na to upozornil exekútor) ako sa brániť proti rozhodcovskému rozsudku, hoci súdu nepreukázal, že by tak skutočne urobil.

16/ S tvrdeniami povinného, že rozhodcovská zmluva mu bola predložená súčasne so zmluvou o úvere v ten istý deň a na tom istom mieste, v dôsledku čoho mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín a nemusel ani vedieť, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu sa už riadne vysporiadal vyšší súdny úradník v napadnutom rozhodnutí. Sudca k tomu dodáva, že sám povinný sa staval k tejto problematike hypoteticky - „nemusel vedieť, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu“, „mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu“. Samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je so spotrebiteľom uzatváraná v jeden deň nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4CoE/37/2017 zo dňa 07.06.2017).

17/ Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako niekoho, kto je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, a teda by si mal byť vedomý aj svojho konania. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 16.10.2012, teda v rovnaký deň ako Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500016443 poskytnutého oprávneným povinnému. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá na samostatnej listine zreteľne označená veľkým tlačným písmom a obsahuje aj ustanovenia, ktoré umožňujú spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu odmietnuť (bod 2. Rozhodcovskej zmluvy), resp. následným jednostranným úkonom od nej odstúpiť (bod 7. Rozhodcovskej zmluvy). Podpísaním rozhodcovskej zmluvy, ktorá obsahovala možnosť odstúpenia v lehote 14 kalendárnych dní, prejavil povinný súhlas aj s prípadným rozhodcovským konaním, pričom toto jeho konanie nie je možné prisudzovať za vinu oprávnenému, ktorý návrh rozhodcovskej zmluvy predložil, keďže samotný zákon uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevylučuje. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu prečítať a v prípade, že s ňou nesúhlasil, mohol od nej v primeranej lehote odstúpiť. Preto súd rozhodcovskú zmluvu, ktorá obsahuje jasné a zrozumiteľné vyhlásenie veriteľa o tom, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia spotrebiteľskej úverovej zmluvy, z ktorej spory majú byť riešené v rozhodcovskom konaní, a ktorá zároveň oprávňuje spotrebiteľa od nej odstúpiť v primeranej 14 dňovej lehote, nemohol považovať za zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Na základe uvedeného, sudca rozhodcovskú zmluvu, nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto táto platne založila právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal vo veci rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Zároveň treba podotknúť, že spor rozhodoval rozhodcovský súd podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý už na postavenie povinného ako spotrebiteľa prihladal.

18/ Uznesenie Okresného súdu Trenčín, ktoré povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil, nie je rozhodnutím, ktorým je tunajší súd viazaný. Pritom nemožno v tomto smere poukázať na ustálenú rozhodovaciu prax, pretože existujú opačné rozhodnutia súdov SR (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/372/2013 zo dňa 21.11.2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41CoE/513/2017 zo dňa 16.01.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2CoE/1/2015 zo dňa 15.01.2015), vrátane tunajšieho súdu v obdobnej exekučnej veci povinného (51Ek/265/2018 zo dňa 07.12.2018).

19/ Sudca nevyhovel ani žiadosti povinného o zrušenie trov exekučného konania vo výške 83,68 Eur, ktoré podal z dôvodu sťažnosti vo veci zamietnutia jeho návrhu na zastavenie exekúcie ako aj pre jeho sociálne podmienky, že je starobným dôchodcom. Podľa obsahu ju posúdil ako sťažnosť voči výroku

II. napadnutého uznesenia. Úprava trov exekučného konania je upravená v Šiestej časti Exekučného poriadku (§ 195 - 199g), pričom podľa ustanovenia § 199d ods. 1 má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný ich vynaložil účelne, keď sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 199a ods. 1 Exekučného poriadku. Skutočnosť, že povinný je starobným dôchodcom, nie je dôvodom na nepriznanie účelne vynaložených trov oprávneného. Sudca preto považoval rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o ich priznaní za správne.

20/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol ako nedôvodnú sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 31Ek/8/2018 zo dňa 17.10.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.